

РЕШЕНИЕ

№ 5506

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Владимир Николов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4474** по описа за **2020** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], [населено място], срещу решение № 36160 от 10.02.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 12382 от 2019 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 110 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-643/17.06.2019 г., издадено от зам. председател Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

С оспореното пред СРС НП на касатора, на основание чл. 221а, ал.2. т.1, във вр. с ал.1 от Закона за публичното предлагана на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 лева, за неизпълнение на законово задължение по чл. 145, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 148, ал. 3, т. 1 от ЗППЦК.

В жалбата се твърди, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, немотивирано и нецелесъобразно. Инвокирани са доводи, за нарушение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, както и чл. 27, ал.2 и 3 от с.з., тъй като при налагане на наказанието не са взети в предвид смекчаващите обстоятелства характерни за конкретния случай. Счита, че следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН, защото същото е малозначително.

[По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява.](#)

Ответникът по касационната жалба чрез юрисконсулт Н. намира жалбата за неоснователна, по аргументи подробно изложени в представените по делото писмени бележки.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Първоинстанционният съд е приел, че длъжностни лица при КФН извършили проверка по документи било установено, че при осъществената сделка на 08.10.2018 г. на регулирания пазар, дружеството-жалбоподател е осъществило покупка на 1 400 541 броя акции „IBG11SLVAAT13“ от капитала на [фирма]. В резултат на тази сделка, дяловото участие на [фирма] в капитала на [фирма] се е увеличило от 0,00% на 12,365%, с което е надхвърлило 5 на сто от броя на гласовете в общото събрание. Контролните органи установили, че [фирма] е публично дружество, вписано под № РГ-05-0587 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН и акциите му са допуснати до търговия на регулиран пазар.

Във връзка с установеното от уведомлението на „Централен депозитар“, контролните органи изискали информация и документи от обслужилия сделката инвестиционен посредник [фирма], касаещи процесната сделка, включително и документи дали се касае за „репо-сделка“. От представените копия на документи, включващи и потвърждение за сключената сделка, проверяващите установили, че за резултатът от осъществените сделки за покупка на 1 400 541 броя акции от капитала на [фирма], купувачът е уведомен на 08.10.2018 г. и считано от тази дата същият е узнал, че датата на сетълмента/валъор по посочената сделка за прехвърляне на ценни книжа е именно 08.10.2018 г., считано от когато за [фирма] е възникнало задължение да уведоми КФН незабавно, но не по-късно от четири работни дни, считано от 09.10.2018 г., че правото му на глас в ОСА на [фирма] е надхвърлило 5 на сто от броя на гласовете в общото събрание на публичното дружество, като задължението по чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК е следвало да бъде изпълнено до 12.10.2018 г. Контролните органи не установили към представени документи от [фирма] приложен договор, от който да е видно, че сключената сделка за покупка на ценни книжа е „репо-сделка“.

Било установено още, че [фирма] е изпълнило задължението си по чл.48 от Наредба № 38/25.07.2007 г. за изискванията за дейността на инвестиционните посредници, като е включил в потвърждението за сключената сделка информацията относно възникнало задължение по чл. 145 от ЗППЦК, с което се счита, че клиентът на инвестиционния посредник е уведомен за задължението, доколкото е положил подпис и печат върху документа.

Констатациите на проверяващите им дали основание за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-25/14.01.2019 г., връчен на представител на сочения за нарушител. В законоустановения тридневен срок са

постъпили писмени възражения, които са били приети за неоснователни.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: за постановяването на решението, касаторът е бил уведомен редовно, чрез изпращане на съобщение, получено на 26.02.2020 г. Жалбата е подадена чрез СРС, по пощата (видно от пощенско клеймо от 09.03.2020 г.), на 10.03.2020 г. /вх. № 1015107/, т.е. е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. Показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Всеки акционер, който придобие или прехвърли пряко и/или по чл.146 от ЗППЦК право на глас в общото събрание на публично дружество, е длъжен да уведоми КФН и публичното дружество, когато в резултат на придобиването или прехвърлянето правото му на глас достигне, надхвърли или падне под 5 на сто или число, кратно на 5 на сто, от броя на гласовете в общото събрание на акционерите в дружеството - чл.145, ал.1, т.1 от ЗППЦК. Срокът за изпълнение на задължението е посочен в чл. 148, ал. 3, т. 1 от ЗППЦК – незабавно, но не по-късно от 4 работни дни от деня, следващ деня, в който акционерът е узнал за придобиването, прехвърлянето или за възможността да упражнява правото си на глас съгласно чл. 146 от ЗППЦК, или на който е бил длъжен да узнае независимо от датата, на която е извършено придобиването, прехвърлянето или е възникнала възможността да упражнява правото на глас.

В случая безспорно е установено, че [фирма] не е уведомило КФН в законоустановения срок по чл.148, ал.3 от ЗППЦК, а именно до 12.10.2018 г., че правото му на глас в Общото събрание на акционерите на публичното дружество [фирма] се е увеличило от 0% на 12,365%, като е надхвърлило 5 на сто от броя на гласовете в общото събрание на публичното дружество.

При липса на законосъобразни действия, задълженото лице е нарушило посочената норма, поради което на същото правилно е наложена имуществена санкция.

Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 221а, ал. 2, т. 1, пр. 1 от ЗППЦК, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само обективно да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения от страна на юридическото лице.

Лишен от правна опора е и довода за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради малозначителност на нарушението. Първоинстанционният съд е изложил подробни и правилни мотиви защо не е налице маловажен случай, които настоящата касационна инстанция споделя изцяло. В конкретния случай се касае за формално нарушение, за което законът не изисква настъпването на някакви вредни последици. При това положение, наложеното наказание ще изпълни предвидената в закона генерална и специална превенция.

В чл. 221а, ал. 2, т. 1, пр. 1 от ЗППЦК е предвидена имуществена санкция от 5000 до 20 000. Настоящата инстанция по отношение на размера на санкцията 5 000 лв., поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и приема същата за правилно определена.

Във връзка с направените разсъждения, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, но при неправилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което оспореното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 36160 от 10.02.2020 г., постановено по нахд № 12382 от 2019 г. на СРС –НО, 110 състав.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за Финансов Надзор, на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 4474 по описа за 2020 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.